

FM 2015/051
26. marts 2014
Kalistat Lund

Forslag til forespørgselsdebat vedrørende undersøgelse af mulighederne for omkostningsreduktion inden for den offentlige boligadministration.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq)

Vi ser frem til at deltage i drøftelsen af dette interessante og vigtige forespørgselsforslag fra medlem af Inatsisartut Hans Enoksen.

Rådighed over en bolig er en ubetinget væsentlig del af det enkelte menneskes liv, og af den årsag er det i alles interesse, at der eksisterer en sikker og tryk adgang til en bolig.

Der er vist ingen tvivl om, at det for os alle er et mål at eje sin egen bolig, men virkeligheden er en anden her i landet. Mange familier i vort samfund lever i lejeboliger, som de trofast betaler for uden at have udsigt til nogensinde at blive ejer af dem - og vi i Inatsisartut er deltagere i et samarbejde omkring udviklingen af dette område baseret på fasttømrede traditioner for at fastholde status quo.

Der må en kursændring til. Det kan ikke være den evige sandhed at borgerne i hele deres voksenliv skal leve i bloklejligheder, som de aldrig kan komme til at eje - som om de ligeså godt kunne på et hotel. Det at bo i en lejlighed som man aldrig kan komme til at eje må have et formål. Det skal være en midlertidig løsning til den dag, hvor man kan råde over sin helt egen bolig.

Metoderne og finansieringen af opførelse af huse og lejlighedskomplekser er på flere måder blevet afprøvet gennem vort lands historie, primært gennem de sidste år, og mange af disse anvendes den dag i dag. Vi må kigge på og bruge de indhøstede erfaringer for at udvikle hele dette område, for vi kan se, at vi undervejs har skabt succeser og også sanktioneret mindre vellykkede tiltag. Målet må være at tilbyde bedre alternativer for at det enkelte menneske gives muligheder for at være herre i eget hus.

Vi vil erklære os enige med forslagsstilleren til denne forespørgselsdebat, medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, i at det er på høje tid at få gennemdebatteret spørgsmålet om de alt for høje omkostninger for de mennesker, der aldrig vil kunne se frem til at kunne eje deres egen bolig.

I INI A/S's informationsmateriale kan man se fordelingen af de beløb, som lejerne betaler i husleje, og det skulle se sådan ud: 66% går til administration og vedligeholdelse - 23% til kapitalafkast til ejerne og 11% til dækning af udgifterne til INI's service.

Ca. 30% af huslejen går til udgifter til opvarming, og dette område udgør et punkt som vi bør tage op til drøftelse som noget af det vigtigste i forhold til en nedbringelse af lejernes udgifter. Isoleringen i den ældre boligmasse er under al kritik - gamle vinduer må være den rene flugtvej for varmen, og varmemålerne er typisk samlet i en klynge lejligheder og fjerner dermed muligheden for og gøre det nytteløst for de enkelte lejere selv at kunne regulere forbruget og være i stand til at spare på deres varmeudgifter.

Nukissiorfiit varetager varmforsyningen til beboerne i lejlighederne. Den producerede varme i forbindelse med oprettelse af elektricitet bruges sædvanligvis i koncentreret form til opvarmingsformål, og den er dermed en omkostningslav kilde til en effektiv anvendelse. Anvendelsen af elektricitet og udgifterne forbundet hermed er jo i forvejen betalt af lejerne og det offentlige, og den producerede varme er en god forretning for Nukissiorfiit - eller er i det mindste med til at nedbringe de offentlige tilskud.

De udgifter der henhører under varmforsyningen må vurderes på, hvordan de i højere grad kan komme de mennesker, der skaber overskuddet (brugerne) til gode. Dette område trænger efter vores opfattelse til et grundigt eftersyn og må evalueres nøje.

Vi skal afslutningsvis til dette interessante og nødvendige debatoplæg tilføje, at vi i Inuit Ataqatigiit er af den opfattelse, at målene omkring boligområdet og de sociale hjælpeforanstaltninger må adskilles og ikke blandes sammen i de initiativer, der måtte tages.